

Други страни в производството: Hansol Paper Co. Ltd (представители: J.-F. Bellis, B. Servais и V. Crochet, адвокати), European Thermal Paper Association (ETPA) (представители: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers, K. Huyghebaert, advocaten, и J. Rivas, abogado)

Диспозитив

- 1) Отхвърля главната и насрещната жалба.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски, направени във връзка с главната жалба.
- 3) Осъжда European Thermal Paper Association (ETPA) да заплати съдебните разноски във връзка с насрещната жалба.

(¹) ОВ С 271, 17.8.2020 г.

Решение на Съда (петти състав) от 12 май 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.

(Дело C-377/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Господстващо положение — Злоупотреба — Член 102 ДФЕС — Въздействие на дадена практика върху благосъстоянието на потребителите и структурата на пазара — Съставляваща злоупотреба практика с отстраняващ ефект — Способност на практиката да породи отстраняващ ефект — Използване на средства, различни от характерните за основаната на качествата конкуренция — Невъзможност за също толкова ефективен хипотетичен конкурент да отговори на практиката — Наличие на антиконкурентно наперение — Отваряне за конкуренцията на пазара за продажба на електрическа енергия — Предаване на чувствителна търговска информация в рамките на група от дружества с цел запазване на господстващо положение на даден пазар, наследено от законен монополист — Носене на отговорност от дружеството лайка за поведението на дъщерно дружество)

(2022/C 257/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Ответници: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato e.a., ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Axpo Italia SpA, Gala SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino

При участието на: Green Network SpA, Associazione Italiana di Grossisti di Energia e Trader — AIGET, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino, Associazione Energia Libera, Metaenergia SpA

Диспозитив

- 1) Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи дали дадена практика представлява злоупотреба с господстващо положение, е достатъчно органът за защита на конкуренцията да докаже, че тази практика може да засегне структурата на ефективна конкуренция на съответния пазар, освен ако предприятието с господстващо положение не установи, че антиконкурентните последици, които могат да следват от посочената практика, се неутрализират и дори преодоляват чрез положителни за потребителите последици, най-вече с оглед на цените, избора, качеството или нововъведенията.
- 2) Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че за да се изключи възможността поведението на предприятие с господстващо положение да представлява злоупотреба, трябва да се приеме за недостатъчно представянето от негова страна само на доказателство, че това поведение не е породило конкретни ограничителни последици. Това доказателство би могло да е признак за неспособността на даденото поведение да породи антиконкурентни последици, но то трябва да бъде допълнено с други доказателства, установяващи тази неспособност.

- 3) Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на злоупотреба, която представлява упражнявана от предприятието с господстващо положение практика с отстраняващ ефект, трябва да се преценява въз основа на способността на тази практика да породи антиконкурентни последици. Органът за защита на конкуренцията не е длъжен да доказва намерението на съответното предприятие да отстрани конкурентите си по начини или чрез средства, различни от характерните за основаната на качествата конкуренция. Доказването на такова намерение обаче представлява фактическо обстоятелство, което може да се вземе предвид при определянето на дадена злоупотреба с господстващо положение.
- 4) Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че законосъобразна извън конкурентното право практика може да се квалифицира като „злоупотреба“ по смисъла на тази разпоредба, когато е въведена от предприятие с господстващо положение, ако може да породи отстраняващ ефект и се основава на използването на средства, различни от свързаните с основана на качествата конкуренция. Когато тези две условия са изпълнени, съответното предприятие с господстващо положение може все пак да избегне прилагането на предвидената в член 102 ДФЕС забрана, като докаже, че разглежданата практика е обективно обоснована и пропорционална с оглед на тази обосновка или е неутрализирана и дори преодоляна чрез предимства, свързани с ефективността, които са от полза и за потребителите.
- 5) Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че когато едно или няколко дъщерни дружества, принадлежащи към една стопанска единица, злоупотребяват с господстващо положение, наличието на тази единица е достатъчно, за да се приеме, че дружеството майка също носи отговорност за тази злоупотреба. Съществуването на такава единица трябва да се презумира, ако към момента на настъпване на фактите почти целият капитал на дъщерните дружества се притежава пряко или косвено от дружеството майка. Органът за защита на конкуренцията не е длъжен да представя каквито и да било допълнителни доказателства, освен ако дружеството майка не установи, че не е имало правомощия да определя поведението на дъщерните си дружества, които са действали самостоятелно.

(¹) ОВ С 348, 19.10.2020 г.

Решение на Съда (шести състав) от 12 май 2022 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Braga — Juízo do Trabalho de Barcelos — Португалия) — GD, ES/Luso Temp — Empresa de Trabalho Temporário SA

(Дело C-426/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2008/104/ЕО — Работа чрез агенции за временна заетост — Член 5, параграф 1 — Принцип на равно третиране — Член 3, параграф 1, буква е) — Понятие „основни условия на труд и заетост по отношение на наетите чрез агенции за временна заетост работници“ — Обезщетение за неизползваните дни платен годишен отпуск и съответната добавка за годишен отпуск при прекратяване на трудовото правоотношение)

(2022/C 257/06)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Braga — Juízo do Trabalho de Barcelos

Страни в главното производство

Ищци: GD и ES

Ответник: Luso Temp — Empresa de Trabalho Temporário SA

Диспозитив

Член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2008/104/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно работа чрез агенции за временна заетост във връзка с член 3, параграф 1, буква е) от нея трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която обезщетението, което наетите чрез агенция за временна заетост работници могат да претендират в случай на прекратяване на трудовото им правоотношение с предприятие ползвател за неизползваните дни платен годишен отпуск и съответната добавка за годишен отпуск, е по-ниско от обезщетението, което тези работници биха могли да претендират, в същото положение и на същото основание, ако бяха назначени пряко от това предприятие ползвател, за да изпълняват в него същите функции за същия период.

(¹) ОВ С 423, 7.12.2020 г.